

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۰ مرداد ۹۸

خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع)

حمد و سپاس پروردگار را سزاست که شکافنده‌ی سپیده‌دم و برپا کننده‌ی غروب‌هاست و حیات از آن اوست. زنده می‌کند و می‌میراند. حیات می‌بخشد و می‌گیرد. فقط اوست پاینده و زنده‌ی ازلی و ابدی پس شایسته است هر صبح و شام او را سپاس و ستایش کنیم که این نعمتی است که خداوند از سر لطف و کرمش به بندگانش عطا می‌کند که در قرآن کریم خود فرمود: همراه با کسانی که هر صبح و شام پروردگارشان را می‌خوانند و خشنودی او را می‌جویند خود را به صبر وادار و نباید چشمان تو برای یافتن پیرایه‌های این زندگی دنیوی از اینان منصرف گردد و از آن‌که دلش را از ذکر خود بی‌خبر ساخته‌ام از پی هوای نفس خود می‌رود و در کارهایش اسراف می‌ورزد پیروی مکن.

بله باید قدر این نعمت را بدانیم که خداوند در ضمیر جان‌ها اطاعت و عشقش را قرار داده که با توسل به آن به آرامش برسد و مشتاق برگشت به آغوش پر مهر پروردگار گردد که توصیف آن را از سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) می‌شنویم که برکات پروردگار در ساعاتی است که همگان را بر وعده‌ای شیرین می‌خواند تا رودخانه‌ی جان‌ها به حرکت درآید. عکس جان‌ها بر صفحه‌اش ظاهر شود. ندایی بخواندش ای فرزند حضرت آدم (س) تو فرزند پیامبری هستی که پروردگار بندگی‌اش را در توبه و برگشت به حق پذیرفت تا ساعت‌ها ضربانی را به ثبت برساند که نامش عشق است. حرارتی که نیاز به هیچ جرقه‌ای جز اطاعت ندارد. جرقه در جانش آن‌چنان آتشی را می‌افروزد که نامش توحید است. او پروردگارش را با کلماتی می‌ستاید که فرمانش داده‌اند. ای بندگانم من از رگ گردن به شما نزدیک‌ترم پس ضربان حیات را در گردش زمان عمرت در ساعاتی خلاصه کرده‌ام که نامش ایام است. سال‌هایی که در کودکی، نوجوانی، جوانی، میان‌سالی و سالخوردگی می‌گذرد.

گاه زمان سرعتش را به نمایش می‌گذارد تا اعجاز خلقت آشکار شود مانند عیسی بن مریم (س) که در گهواره سخن می‌گوید و خود را عبد می‌نامد.

بله طبق فرموده‌ی سرور عالمیان گاه زمان سرعتش را به نمایش می‌گذارد تا اعجاز خلقت آشکار شود. گاه سخن گفتن حضرت عیسی (ع) در گهواره را نشان می‌دهد و گاه امامت امام جواد (ع) را در پنج سالگی به نمایش می‌گذارد. امام رضا را مأمون لعنت الله به اجبار به مرو دعوت کرد. امام رضا (ع) فرزند خود امام جواد (ع) را که تنها پنج سال داشت به جانشینی خویش بر خانواده و اهل مدینه برگزید زیرا از مراتب صلاحیت و شایستگی خدادادی پدرش به خوبی آگاه بود و امام جواد پس از سه سال یعنی در هشت سالگی پس از شهادت امام رضا (ع) به امامت امت مسلمان رسید و در طول هفده سال امامت خود چنان با عمل و سخنان گهربارشان حق و باطل را به نمایش تاریخ گذاشتند که باطلین و غاصبان عصرش به خیال خود برای رهایی از افشای چهره‌ی ننگینشان ایشان را در آخر ذی‌القعدة‌ی سال ۲۲۰ هجری به شهادت رساندند. لعنت الله علی قوم الظالمین.

اینک در این شب حزن و اندوه ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) عاجزانه به تمنا ابراز می‌داریم:

مولای ما حضرت یوسف نبی (س) خواب پریشان عزیز مصر را تعبیر نمود و جان مردمان را از قحطی نجات داد. پس شما ای یوسف زهرا که ذخیره‌ی حق هستید فقط شما می‌توانید جان قحطی‌زدگان این زمانه را از باطل جانانشان برهانید پس به داد ما برسید که قلبمان از این همه سیاهی و تباهی و کفر و فساد به درد آمده و با دلی سوخته هر لحظه فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج